

عنوان مقاله:

نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران به مثابه یک الگوی متعالی

محل انتشار:

فصلنامه علمی جامعه شناسی سیاسی انقلاب اسلامی، دوره 2، شماره 9 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

لیلا نعمتی - دانشگاه خوارزمی

یعقوب نعمتی - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

به دنبال پیروزی انقلاب اسلامی و تاسیس نظام جمهوری اسلامی، نظام حقوقی ایران دستخوش تحولی عمیق و بنیادین در مبانی، قواعد و الزامات حقوقی شد و اصلاح قوانین با ابتدای بر مبنای وحیانی دین مبین اسلام در سرلوحه سیاست تقنینی کشور قرار گرفت. پس از گذشت حدود چهل سال از عمر انقلاب اسلامی این سوال مطرح می گردد که نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران از چه ویژگی هایی برخوردار است و در مقایسه با سایر نظام های حقوقی چه جایگاهی دارد؟ یافته های این پژوهش با استفاده از روش تحقیق توصیفی - اسنادی، نشان می دهد که نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران ضمن تلفیق سیستم قانون مداری و تصویب قوانین مستحده با آموزه های اخلاقی و ارزش های اسلامی، به عنوان الگویی جامع و متعالی متجلی شده که در تعامل با رهیافت های جهانی، رویکرد نوینی را اتخاذ نموده است. نظام های حقوقی غربی با تاسی از دو جهت گیری کلان «حقوق طبیعی» و «مکتب اثبات گرایی» نیروهای سازنده حقوق را در شناخت های عقلی، عدالت گرایی محض، غایات سیاسی و اقتصادی، اراده عمومی و تجربه گرایی، منحصر دانسته و بدین سبب دچار تقلیل گرایی و نارسایی شده اند. نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران با برخورداری از نقاط قوت نظام های حقوقی دیگر و مرتفع نمودن نارسائی های نظام های مزبور، به یک الگوی متعالی و کامل مبدل شده که ضمن توجه به غایات اجتماعی و اهداف مادی، بر مبانی دینی و ارزش های الهی و معنوی قوام یافته است. لذا نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران را در مقایسه با پارادایم های جهانی می توان یک الگوی نوین، جامع و متعالی قلمداد کرد.

کلمات کلیدی:

نظام حقوقی جمهوری اسلامی ایران، قانون گرایی، اخلاق مداری، حقوق طبیعی، مکتب اثبات گرایی، الگوی متعالی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1290006>

